

УДК 81'25:81'42:32:070=133.1

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.45.3.28>**ВІДТВОРЕННЯ ПРАГМАТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ
У ФРАНЦУЗЬКО-УКРАЇНСЬКОМУ МЕДІАПЕРЕКЛАДІ****RENDERING THE PRAGMATIC POTENTIAL OF POLITICAL DISCOURSE
IN FRENCH-TO-UKRAINIAN MEDIA TRANSLATION****Філоненко Н.Г.,***orcid.org/0000-0002-9674-1641**доктор філологічних наук, професор,**завідувач кафедри італійської і французької філології та перекладу**Київського національного лінгвістичного університету*

У статті розглянуті способи відтворення прагматичного потенціалу політичного дискурсу у французько-українському медіаперекладі на прикладі українського перекладу промови президента Французької Республіки Еманюеля Макрона. Зростання ролі медіа як основного каналу політичної комунікації та необхідність адекватної передачі не лише змісту, а й комунікативно-прагматичних настанов вихідного тексту в умовах міжкультурної взаємодії зумовлюють підвищену увагу сучасного перекладознавства до проблем відтворення прагматики політичного дискурсу в медіаперекладі, зокрема в аспекті взаємодії вербальних і невербальних компонентів повідомлення та їх впливу на реценцію тексту адресатом. У центрі уваги перебувають мовні й позамовні чинники формування прагматичного ефекту політичних медіатекстів, зокрема інтенції адресанта та оцінність.

У статті проаналізовано специфіку перекладацьких стратегій і рішень, спрямованих на збереження прагматики оригіналу в українському перекладі. Розглянуто передачу ключових французьких лінгвокультурних кодів, зокрема республіканських цінностей, історичної пам'яті, європейського цивілізаційного нарративу та концепту суверенітету. В аспекті мультимодальності виявлено, що інтонування ключових лексем, стримана жестикуляція, фокусований погляд та візуально-просторове тло підсилюють персуазивний потенціал промови. Встановлено, що український переклад, представлений лише у текстовому форматі, компенсує втрату мультимодальних компонентів через збереження ритмічної структури, передачу модальності та оцінної лексики без нейтралізації. Доведено, що домінуючою перекладацькою стратегією є збереження функційно-прагматичної еквівалентності, а також ідеологічної та оцінної насиченості оригіналу. Зроблено висновок, що успішне відтворення прагматичного потенціалу політичного дискурсу можливе за умови комплексного урахування лінгвістичних, прагматичних і соціокультурних параметрів медіакомунікації.

Ключові слова: прагматика, політичний дискурс, перекладацька стратегія, лінгвокультурний код, мультимодальність, французька мова, переклад, медіапереклад, оцінність, модальність, ідеологія.

The article examines the ways of reproducing the pragmatic potential of political discourse in French-to-Ukrainian media translation, using the Ukrainian translation of a speech by the President of the French Republic, Emmanuel Macron, as an illustrative example. The growing role of media as the main channel of political communication and the need for adequate transfer not only of content but also of the communicative and pragmatic orientations of the source text in the context of intercultural interaction account for the increased attention of contemporary translation studies to the issues of rendering the pragmatics of political discourse in media translation, particularly with regard to the interaction between verbal and non-verbal components of the message and their impact on the reception of the text by the target audience. The focus is placed on linguistic and extralinguistic factors involved in shaping the pragmatic effect of political media texts, including the sender's intentions and evaluativity.

The article analyses the specifics of translation strategies and solutions aimed at preserving the pragmatics of the original in the Ukrainian translation. The transfer of key French linguistic and cultural codes is examined, including republican values, historical memory, the European civilisational narrative, and the concept of sovereignty. In terms of multimodality, it is revealed that the accentuated intonation of key lexemes, restrained gesticulation, focused gaze, and visual-spatial elements enhance the persuasive potential of the speech. It is established that the Ukrainian translation, presented only in textual format, compensates for the loss of multimodal components through the preservation of rhythmic structure, the rendering of modality, and evaluative lexis without neutralisation. It is demonstrated that the dominant translation strategy is the preservation of functional-pragmatic equivalence, as well as the ideological and evaluative saturation of the original. It is concluded that the successful reproduction of the pragmatic potential of political discourse is possible provided that the linguistic, pragmatic, and sociocultural parameters of media communication are taken into account in a comprehensive manner.

Key words: pragmatics, political discourse, translation strategy, linguistic and cultural code, multimodality, French language, translation, media translation, evaluativity, modality, ideology.

Постановка проблеми. У сучасному глобалізованому світі медіа відіграють провідну роль у формуванні політичної свідомості суспільства та в конструюванні публічного політичного дис-

курсу. Політичні події репрезентуються через медіатексти, які орієнтовані на масового адресата, поєднують вербальні й невербальні засоби впливу і є мультимодальними за своєю природою.

За таких умов особливого значення набуває медіа-переклад як інструмент міжкультурної політичної комунікації, що забезпечує трансляцію політичних смислів між різними мовними й культурними просторами.

Специфіка політичного дискурсу полягає не лише в інформативному наповненні, а й у його виразному прагматичному спрямуванні, зумовленому інтенціями адресанта, ідеологічною настановою, оцінністю та потенційною маніпулятивністю повідомлення. У перекладі такі прагматичні складники зазнають трансформацій, що пов'язані з відмінностями мовних систем, дискурсивних традицій і соціокультурних контекстів функціонування вихідного та цільового медіапростору. Відтак проблема адекватного відтворення прагматичного потенціалу політичного дискурсу в умовах мультимодальності медіаперекладу постає як одна з ключових у сучасному перекладознавстві.

Особливої актуальності це питання набуває у французько-українському перекладацькому контексті, з огляду на активізацію політичних контактів між Францією та Україною та інтенсивну присутність французького політичного дискурсу в українських медіа. Переклад промов і публічних звернень президента Французької Республіки є важливим джерелом формування образу політичного лідера та інтерпретації його позиції українською аудиторією. У цьому зв'язку особливої значущості набуває аналіз перекладацьких стратегій, спрямованих на збереження прагматичної настанови оригіналу в умовах медійної та міжкультурної адаптації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на те, що лінгвістичні аспекти політики розглядалися у межах риторики та ораторського мистецтва ще з часів Античності, систематичні розвідки у галузі політичного дискурсу починають динамічно проводитись лише з 70-х років 20 ст., зокрема, у Франції теоретична концепція влади, знання та мови, запропонована М. Фуко, активно застосовується у політичному дискурсаналізі [10]. Його концепція визначила вектор подальших студій, зокрема французької школи аналізу дискурсу. П. Шародо [8] інтерпретує політичний дискурс як комунікативну діяльність, що функціонує в межах інституційної взаємодії та спрямована на формування довіри, переконання та легітимації влади. Д. Менгено [12] розвиває поняття «етос» як інструмент конструювання образу політика у мовленні, що особливо релевантно для аналізу президентських звернень. Ж. Лонгі [11] і Д. Маяфр [13] пропонують нові підходи – від розгляду дискурсу як соціального

поля до використання цифрових методів аналізу корпусів політичних текстів.

В українській лінгвістиці політичний дискурс досліджується з позицій прагматики, семантики та комунікативної лінгвістики. О. Ковальова систематизує сучасні підходи до його інтерпретації, наголошуючи на його таких характеристиках як «риторичність, емоційність, маніпулятивність, динамічність, ритуальність» [4, с. 105]. О. Чередниченко акцентує на фразеологічному компоненті політичного мовлення як носієві оцінності та експресії [7, с. 6]. О. Сідень демонструє актуалізацію політичного дискурсу в цифровому середовищі Твітер, що засвідчує його мультимодальний і реактивний характер у контексті війни [6, с. 110].

Проблеми перекладу політичного дискурсу ґрунтовно розглянуті в працях Т. Доній та О. Залеснової, які підкреслюють, що переклад політичних текстів передбачає не лише передачу змісту, а й відтворення прагматичного потенціалу, ідеологічних смислів, оцінності та імпліцитних культурних кодів [1, с. 145; 3, с. 177]. Особливої уваги потребує збереження інтенції адресанта й маніпулятивних стратегій впливу.

Постановка завдання. Метою статті є виявлення перекладацьких стратегій відтворення прагматичного потенціалу політичного дискурсу у французько-українському медіаперекладі, з урахуванням мультимодальності, а також комунікативних намірів адресанта, прагматичних установок тексту та впливу медійного контексту на перекладацькі рішення.

Об'єктом дослідження є політичний медіадискурс французькою мовою, представлений промовою Е. Макрона, та його переклад українською мовою.

Предметом дослідження є прагматичний потенціал політичних медіатекстів та перекладацькі стратегії його відтворення у французько-українському перекладі, зокрема засоби передачі оцінності, модальності, ідеологічної спрямованості, лінгвокультурних кодів та впливу на адресата.

Виклад основного матеріалу. Промова Е. Макрона, що була виголошена 5 березня 2025 року [9], є зверненням до французької нації і поєднує аналіз глобальної кризи, моральну оцінку війни та заклик до колективної дії, подаючи підтримку Україні як не лише політичний вибір, а й ціннісний обов'язок Франції та європейської спільноти. У промові обґрунтовується потреба посилення оборонних спроможностей Франції та Європи, зміцнення стратегічної автономії й відповідальності перед майбутніми

поколіннями. Повний текст перекладу поданий на сторінці «Європейської правди» (медіагрупа «Українська правда») [2].

Промова є насиченою засобами оцінності, модальності, ідеологічної спрямованості та лінгвокультурними кодами. Експліцитна та імпліцитна оцінність у промові Е. Макрона є системною дискурсивною стратегією, що поєднує негативну оцінку загроз із позитивною аксіологізацією демократичних цінностей. Вона виконує переконувальну та мобілізаційну функції і слугує засобом легітимації політичних рішень, мобілізації адресата та формування чітких дихотомій «безпека / небезпека», «дія / пасивність», «свобода / агресія». Як негативна, так і позитивна оцінність реалізується безпосередньо через оцінну лексику, модальні конструкції, метафоричні та аксіологічні опозиції, апеляцію до історичної пам'яті та моральних цінностей.

Висловлення відчуття небезпеки і кризи у негативній оцінності покликано створити передчування екзистенційної загрози, яке готує адресата до сприйняття радикальних політичних рішень. Оцінка міжнародної ситуації передається узагальненою аксіологічною рамкою, що формує образ світу як небезпечного простору, зокрема безпосередніми лексичними значеннями, градацією негативної оцінки, персоніфікацією та універсалізацією агресії, наприклад:

la Russie est devenue [...] une menace pour la France et pour l'Europe (лексичне значення іменника *menace*).

Cette agressivité ne semble pas connaître de frontières (персоніфікація).

le monde continue d'être sans cesse plus brutal; notre prospérité et notre sécurité sont devenues plus incertaines (градація).

Цими засобами досягається дискурсивний ефект моральної делегітимації опонента та виправдання оборонної політики.

Негативна оцінність в українському перекладі не нейтралізована, а подекуди навіть інтенсифікована та зберігає риторичну загрозу, характерну для президентського дискурсу. Висловлювання *la Russie est devenue [...] une menace pour la France et pour l'Europe* в українському перекладі відтворено як *Росія стала загрозою для Франції і для Європи*, що свідчить про повне збереження оцінної семантики лексеми *menace*. У фрагменті *Cette agressivité ne semble pas connaître de frontières*, перекладеному як *Її готовність до агресії, схоже, не знає меж*, застосовано перифраз *готовність до агресії* та ідіоматичний відповідник *не знає меж*, які підсилюють динамічний характер

загрози. Твердження *le monde continue d'être sans cesse plus brutal* передано українською мовою як *світ стає дедалі більш жорстоким*, що є семантично точним перекладом із частковою редукацією інтенсифікатора *sans cesse plus* – *дедалі більш*. Український переклад фрагменту *notre prospérité et notre sécurité sont devenues plus incertaines* – укр. *наше благополуччя та безпека стали більш невизначеними* відзначається повною лексико-семантичною відповідністю.

Висловлення прихильності до національних цінностей, норм та легітимації відбувається через аксіологічну позитивну оцінність, зокрема через оцінку дій України, Франції та Європи, де Україна постає не лише як геополітичний суб'єкт, а як моральний носій європейських цінностей, що відображається у лексиці із відповідною семантикою та чіткою дихотомією пасивність / дія, наприклад:

le peuple ukrainien [...] lutte avec courage pour sa liberté (лексичне значення іменників *courage, liberté*);

rester spectateurs serait une folie; c'est une bonne chose (заклик до дії через оцінку бездіяльності як божевілля).

Перекладений фрагмент *le peuple ukrainien [...] lutte avec courage pour sa liberté* – укр. *український народ, який мужньо бореться за свою свободу*, що зберігає повну відповідність, адже конструкцію прийменника *avec* з іменником *courage*, яка виконує прислівникові функції при дієслові *lutter*, передано прислівником *мужньо*, що зберігає позитивну оцінність і героїзуючий компонент висловлювання. Вислів *rester spectateurs serait une folie* перекладено як *було б нерозумно просто спостерігати*, отже, застосовано таку семантичну модуляцію: експресивну лексему *folie* – укр. *безумство* пом'якшено більш нейтральним прислівником *нерозумно*, що зменшує емоційну інтенсивність, але зберігає оцінний імператив. Формулювання *c'est une bonne chose* передане як *і це добре*, що демонструє пряму лексичну еквівалентність і повне збереження позитивної оцінності без стилістичних змін.

Оцінні конструкції із дієсловами деонтичної модальності передають необхідність та неминучість рішучих дій та створюють ефект відсутності альтернативи, що є типовим для кризового політичного дискурсу, наприклад:

il faut bien le dire (модальне дієслово *falloir*);

nous devons faire avec (модальне дієслово *devoir*);

il nous faut nous équiper davantage (модальне дієслово *falloir*).

Вставний зворот *il faut bien le dire* перекладено як *треба визнати*. Така трансформація є прагматично виправданою: український відповідник точніше відповідає нормам політичного мовлення і зберігає функцію аксіологічного акцентування. Конструкція *nous devons faire avec* у перекладі реалізується як *ми повинні усвідомити цей факт*, що є інтерпретативним перекладом із частковою втратою змісту: втрачається конотація вимушеної адаптації до обставин, притаманна французькому *faire avec*, проте раціонально-оцінний аспект висловлювання зберігається. На нашу думку, точнішим перекладом був би варіант «*ми повинні рахуватися з цією реальністю*», адже у цьому контексті йдеться про прийняття об'єктивних обставин та необхідність діяти в їх межах.

Фрагмент *il nous faut nous équiper davantage* відтворено як *ми повинні краще озброїтися*. Збережено модальність необхідності (*il faut* – укр. *повинні*), а лексема *davantage* передана через прислівник *краще*, що відповідає прагматичному контексту промови. Загалом, в українському перекладі простежується стратегія збереження оцінного компонента оригіналу, яка є ключовою для передачі прагматичного впливу політичного дискурсу.

Історична оцінність, апеляція до колективної пам'яті, республіканські цінності є своєрідними французькими лінгвокультурними кодами, які дозволяють використовувати минуле і гуманістичне надбання європейської цивілізації як моральний аргумент політичної доцільності прийнятих політичних рішень, що часто передається семантикою відповідних іменників, наприклад:

L'Histoire nous l'a enseigné (прозопопея, історії надається роль наставника);

la volonté pour la paix et la liberté (семантика іменників *la paix et la liberté*);

une certaine idée de l'humanisme (семантика іменника *l'humanisme*);

Vive la République ! Vive la France ! (республіканський наратив).

Вислів *L'Histoire nous l'a enseigné* перекладено буквально як *Історія нас цьому навчила*, що демонструє повну структурно-семантичну відповідність і збереження аргументативної функції апеляції до історичного досвіду. Формулювання *la volonté pour la paix et la liberté* у перекладі відтворено як *воля до миру і свободи*. Відповідність є прямою, із збереженням абстрактної ціннісної номінації, характерної для політичного дискурсу. Фрагмент *une certaine idée de l'humanisme* передано як *ідею гуманізму*. У перекладі опущено кваліфікатор *certaine*, що зменшує філософську

абстрактність формули, однак не порушує її ключового аксіологічного змісту. Заклики *Vive la République ! Vive la France !* відтворюють традиційний для французького політичного дискурсу набір символічних констант. У перекладі вони передані прямими еквівалентами без стилістичної редукції *Хай живе Республіка! Хай живе Франція!*, що свідчить про збереження риторичного пафосу.

У промові яскраво виражені також лінгвокультурні коди європейського цивілізаційного наративу, історичної травми післявоєнної Європи, екзистенційної загрози і ядерного стримування як частини французької національної ідентичності:

Le futur de l'Europe ne doit pas être décidé à Washington ou à Moscou

La période d'innocence [...] après la chute du mur de Berlin est terminée.

Nos forces de dissuasion nucléaire nous protègent. Cette arme est complète, souveraine et française de bout en bout. Depuis 1964, elles jouent un rôle essentiel dans la préservation de la paix et de la sécurité en Europe.

У твердженні про необхідність стратегічної автономії Європи *Le futur de l'Europe ne doit pas être décidé à Washington ou à Moscou* висловлюється протиставлення Європи зовнішнім центрам сили, що є характерною рисою сучасного французького геополітичного дискурсу. Переклад *Майбутнє Європи не мають визначати у Вашингтоні чи Москві* повністю зберігає антинормічну структуру висловлювання та його символічний вимір.

Згадка про падіння Берлінського муру як символ завершення періоду «невинності» є універсально впізнаваним культурним маркером у європейському контексті, тому переклад відтворює його без адаптації чи пояснення з використанням прямих семантичних еквівалентів та історичних маркерів: «Період невинності» останніх тридцяти років, що розпочався після падіння Берлінського муру, закінчився. Додавання лапок в українському перекладі можна розглядати як компенсацію семантичної імпліцитності, оскільки в українській версії конструкція *Період невинності* могла б звучати як буквально твердження, тоді як в оригіналі *La période d'innocence* сприймається як органічна частина політичної риторики, що спрямована на маркування метафоричності вислову, в якому йдеться не про буквально «невинність», а про переосмислений період після холодної війни. Таким чином, семантику і культурний код оригіналу повністю збережено.

Французька традиція ядерного стримування передана акцентом на суверенності й автономності оборонної політики Франції із відсилкою до політичної спадщини генерала де Голля. В українському перекладі цю символіку не редуковано, що дозволяє адекватно передати специфіку французької стратегічної культури: *Наші ядерні сили стримування захищають нас. Ця зброя є всеосяжною, суверенною і французькою від "А" до "Я". З 1964 року вони відіграють важливу роль у збереженні миру і безпеки в Європі.* Лексеми *souveraine* та *française de bout en bout* підкреслюють ідею повної національної незалежності ядерного потенціалу. В українському перекладі збережено концепт суверенності (*souveraine* – укр. *суверенною*), ідіома *de bout en bout* передана адаптованим відповідником *від А до Я*, що зберігає семантику цілісності, а історичний маркер *1964* (рік формування французьких ядерних сил) не нейтралізовано. Отже, ми констатуємо еквівалентну передачу фрагмента із символічним значенням.

Інтенція у промові Е. Макрона відзначається комплексним характером через поєднання інформативної, мобілізаційної, легітимізаційної та аксіологічної складових та має на меті сформулювати відчуття історичної межі, мобілізувати до відповідальності дії та легітимізувати підтримку України через систему спільних європейських цінностей. Ця інтенція у перекладі передана переважно еквівалентно. Перекладач не знижує модально-оцінної напруги, зберігає аксіологічну насиченість тексту, що забезпечує функціонально-прагматичну адекватність перекладу.

Ідеологічна спрямованість промови Е. Макрона вибудовується навколо трьох взаємопов'язаних домінант:

1. конструювання Європи як геополітичного актора;
2. протиставлення демократичної моделі авторитарній;
3. легітимізація переозброєння та стратегічної автономії як необхідного етапу історичного розвитку.

У промові простежується тенденція до надання суб'єктності і персоніфікації Європи та Франції як активних акторів міжнародної політики, наприклад:

L'Europe doit être capable de se défendre et de dissuader.

Європа постає не як географічний простір, а як суб'єкт із волею та функцією стримування. Лексеми *capable, se défendre, dissuader* формують семантичне поле сили, відповідальності та

стратегічної суб'єктності. В українському перекладі *Європа має бути здатною себе захищати й стримувати* ідеологічний вектор повністю збережений: перекладач не замінює активну модель пасивною (наприклад, *Європа повинна бути «захищеною»*), а підтримує суб'єктність через активні дієслівні форми. Таким чином, ідеологема «Європа як геополітичний актор» передана без редукції.

Ідеологічна рамка промови вибудовується на опозиції демократичного світу та сил, що загрожують міжнародному порядку, у цьому контексті показовим є фрагмент:

Nous ne pouvons accepter la loi du plus fort.

Концепт *la loi du plus fort* – укр. *закон сильнішого* є маркером авторитарної, агресивної моделі міжнародних відносин. Заперечна конструкція *ne pouvons accepter* виконує функцію нормативної межі: визначається те, що неприйнятне. В українському перекладі *Ми не можемо прийняти закон сильнішого* ідеологічна чіткість, заперечна модальність та семантична категоричність збережені. Переклад підтримує ідеологічну рамку, не переходячи до м'якшої формули на кшталт «нам не слід миритися», що могло б знизити імперативність.

Промова ідеологічно спрямована на виправдання посилення оборонного потенціалу, що зокрема відображено у такому вислові:

Notre sécurité et notre prospérité sont devenues plus incertaines.

У наведеному прикладі підтримується дискурс невизначеності й ризику, що функціонує як аргумент на користь трансформації політики безпеки. Семантичне поле *sécurité – prospérité – incertitude* формує логічний ланцюг: загроза спричинює необхідність адекватної дії. В українському перекладі *Наша безпека і наше процвітання стали більш непевними* збережено лексеми ризику та нестабільності. Переклад не нівелює ступінь загрози, наприклад, не замінює *incertaines* на можливий варіант «менш стабільними», що забезпечує адекватне відтворення ідеологеми «епоха нестабільності».

Важливим ідеологічним маркером є акцент на суверенітеті:

Nous devons préserver notre souveraineté.

Суверенітет є однією із ключових засад сучасної французької стратегічної доктрини і сприймається як центральна політична цінність, що поєднує національний та європейський рівні. В українському перекладі *Ми повинні зберегти наш суверенітет* термінологічна точність збережена. Не відбулося заміни на ширші або розмиті

відповідники, такі як «незалежність» чи «самостійність», що могло б змінити ідеологічний зміст, а сам переклад підтримує концептуальну структуру оригіналу.

Оскільки промова Е. Макрона існує не лише як письмовий текст, а й як відеозвернення, її дискурсивний потенціал реалізується у мультимодальному форматі, де вербальний компонент взаємодіє з паравербальними та візуальними засобами.

У політичному дискурсі мультимодальність означає інтеграцію вербальних і невербальних ресурсів, зокрема мови, звуку, візуальних зображень та просторових елементів, які спільно конструюють політичне значення та впливають на сприйняття адресата, отже, аудіовізуальні компоненти відео- та телезвернень виконують важливу функцію посилення переконання та емоційної імплікації, оскільки вони не лише супроводжують вербальний текст, а й створюють додаткові смислові шари, які неможливо звести до однієї модальності (Scollon R, 2006). Мультимодальність промови проявляється передовсім на просодичному рівні, зокрема посилення негативної оцінності (загроза, небезпека, нестабільність) супроводжується акцентованим інтонуванням ключових лексем *menace, sécurité, souveraineté*, що підсилює відчуття серйозності ситуації. Натомість такі позитивні аксіологічні маркери, як свобода, мир, республіка, вимовляються з підвищеною емоційною експресією, що покликана формувати ефект згуртування адресатів. На кінесичному рівні стримана жестикуляція, покликана підкреслювати важливість змісту, та фокусований погляд у камеру конструюють етос відповідального державного лідера і підсилюють легітимізаційну функцію промови. Інфографіка вважається сьогодні характерним складником медіапростору і маркером мультимодальності (Макарук, 2019, с. 28). Візуально-просторове тло відеопромови із присутністю французького та європейського прапорів, а також мапи України з деталізацією бойових дій, інфографіки щодо зростання озброєння країни-агресорки і передбачуваних витрат на оборонний бюджет Франції виправдовують і легітимізують окреслені у промові президента Франції державні стратегії, що формує додатковий лінгвокультурний шар посилення ідеологем державності та європейської солідарності. Відеоформат розширює персуазивний потенціал тексту: оцінність і модальність підкріплюються просодично та візуально, ідеологічні маркери набувають додаткової емотивної сили.

Український переклад представлений лише у медійному текстовому форматі, інфографіка, наявна у відеопровові, відсутня в українському перекладі, проте збереження ритмічної структури коротких синтаксичних конструкцій, передача модальності та оцінної лексики без нейтралізації, відтворення маркерів ідеологічної спрямованості зберігають мобілізаційний прагматичний ефект оригіналу.

Висновки. Домінувальним принципом українського перекладу є максимальне збереження прагматичного впливу політичного дискурсу, адже переклад не знижує модально-оцінної напруги, зберігає аксіологічну насиченість тексту та підтримує функції мобілізації, легітимізації та переконання, що властиві оригіналу. Головною перекладацькою стратегією є функціонально-прагматична еквівалентність із збереженням ідеологічної та оцінної насиченості оригіналу. Переклад промови Е. Макрона демонструє свідомий вибір перекладача на користь відсутності нейтралізації оцінності і максимального збереження прагматичного потенціалу, що є ключовим для політичного дискурсу. При передачі модальності обрана стратегія інтерпретативного перекладу із розгортанням імпліцитного змісту, що загалом зберігає деонтичну модальність. Основними стратегіями є прагматична адаптація окремих елементів при збереженні загального ідеологічного вектору, інтерпретативний підхід до модальних конструкцій з експлікацією імпліцитного змісту, термінологічна точність у передачі ключових політичних концептів та збереження культурної прозорості в універсально впізнаваних європейських культурних кодах, які передані без додаткових пояснень.

Перспективи досліджень. Дослідження відтворення прагматичного потенціалу політичного дискурсу у французько-українському медіаперекладі є актуальним як у теоретичному, так і в прикладному аспектах та відповідає сучасним тенденціям розвитку перекладознавчих і дискурсологічних студій, створює підґрунтя для системного вивчення механізмів міжмовної та міжкультурної трансляції ідеологічних, оцінних та модальних компонентів політичної комунікації у різножанрових медіатекстах, а також вимагає подальшого дослідження специфіки відтворення мультимодальних компонентів політичного дискурсу, зокрема співвідношення вербальних, паравербальних та візуальних засобів у різних форматах медіапрезентації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Доній Т. Переклад текстів політичного дискурсу: стратегії, виклики, перспективи. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип. 46 (1). С. 144–149. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/46-1-22>.
2. Європейська правда. «Капітуляція України не є миром. Росія стала загрозою для Франції». Історична промова Макрона. – 06.03.2025. – URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2025/03/6/7206523/> (дата звернення: 12.02.2026).
3. Залеснова О. Переклад текстів політичного дискурсу. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*. Київ : КНУ, 2023. С. 171–177. DOI: <https://doi.org/10.17721/2663-6530.2023.44.17>
4. Ковальова О. Політичний дискурс: сучасні лінгвістичні інтерпретації. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип. 27 (2). С. 101–107. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.2/27.203531>
5. Макарук Л. Л. Мультиmodalність сучасного англомовного масмедійного комунікативного простору : автореф. дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.04. Запоріжжя, 2019. 40 с.
6. Сідень О. І. Твітер-комунікація французьких політиків як реакція на повномасштабне вторгнення росії в Україну (на матеріалі акаунтів Валері Пекрес, Еріка Земмура і Марін Ле Пен). *Нова філологія*. 2023. № 90. С. 99–115. DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2023-90-15>
7. Чередниченко О. І. Фразеологія сучасного політичного дискурсу. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Іноземна філологія*. 2001. № 31. С. 5–7.
8. Charaudeau P. *Le discours politique. Les masques du pouvoir*. Paris : Vuibert, 2005. 256 p.
9. Élysée.fr Adresse aux Français. 05.03.2025. URL: <https://www.elysee.fr/emmanuel-macron/2025/03/05/adresse-aux-francais-6> (дата звернення: 12.02.2026).
10. Foucault M. *L'Archéologie du savoir*. Paris : Éditions Gallimard, coll. « Bibliothèque des Sciences humaines », 1969. 288 p.
11. Longhi J. *Du discours comme champ au discours comme terrain*. Paris : L'Harmattan, coll. « Humanités numériques », 2018. 154 p.
12. Maingueneau D. *L'ethos en analyse du discours*. Editions Academia, coll. « Au cœur des textes », 2022. 184 p.
13. Mayaffre D. *Macron ou le mystère du verbe. Ses discours décryptés par la machine*. La Tour-d'Aigues : Éditions de l'Aube, 2021. 342 p.
14. Scollon R. Multimodality and the language of politics. *Encyclopedia of Language and Linguistics*. 2nd ed. / Eds. Yu. I. Alexandrov et al. Oxford : Elsevier, 2006. Vol. 9. P. 386–387.

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 18.02.2026
 Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
 Дата публікації (оприлюднення) статті: 07.05.2026